

N:o 147.

Af herr P. Svensson i Brämhult m. fl., om åsättande af tull å majs, fläsk, smör, potatismjöl och stärkelse.

Det svåra betryck, hvarunder landets näringar i allmänhet, och jordbruksnäringen i synnerhet, under en lång följd af år lidit och ännu fortfarande lida, bör väl mana hvarje fosterlandsvän, att i den mån han förmår söka bidraga till att detta olidliga betryck såvidt möjligt är blifver lindradt, att en möjlighet beredes landets näringsidkare att bestå i den svåra kamp mot utländsk konkurrens, hvilken nu hotar att helt och hållet ruinera det inhemska näringslivet.

För att kunna vinna detta mål, finnes efter vårt förmenande intet annat medel än att genom lämpliga tullsatser på sådana produkter, som inom landet kunna frambringas, söka skydda det inhemska arbetet, och på samma gång göra det möjligt för den svenske arbetaren att finna sin bergning inom sitt eget fosterland. Fullt öfvertygade om nyttan och nödvändigheten af skydd för landets alla näringar, och fast beslutne att efter förmåga dertill medverka, ämna vi dock icke framlägga något vidtgående förslag, förvissade om att sådant förslag kommer att framläggas af någon, som eger mera omfattande kännedom inom landets olika näringsgrenar. Vi ämna icke heller väcka förslag om införande af tull på spanmål, enär vi veta att sådant kommer att väckas af andra representanter, hvilket förslag vi likväl komma att understödja.

Af alla näringar torde väl jordbruksnäringen vara den, som förnämligast behöfver upphjelpas; ty de snart sagdt exempellösa prisfallen på landtmannaprodukter, som på de senare åren inträffat, hafva gjort

det nära nog omöjligt för jordbrukaren att existera, emedan prisen på de produkter, han har att afyttra, knappast betäcka produktionskostnaden. Inom den provins, vi representera, finnas många mindre jordbrukare, hvilka icke i nämnvärd mån producera spanmål till afsalu, hvadan de för erhållande af medel till betäckande af sina utgifter, äro hänvisade till producerande af s. k. förädlade landtmannaprodukter, bland hvilka fläsk, kött, smör och potatismjöl eller stärkelse äro de mest betydande. Men sedan äfven dessa så sjunkit i pris, att de icke lemna producenten någon vinst, är utsigten för dessa mindre jordbrukare att kunna existera verkligen nedslående. Potatisodling har för nämnda provins varit af ganska stor betydelse, enär den till följd af den magra och stenbundna jordmånen lyckats bättre än odlingen af spanmål, men äfven denna utväg synes nu vara stängd, sedan till följd af den stora införsel af majs och äfven utländsk potatis, som på senare åren egt rum, den inhemska potatisen blifvit nästan osäljbar eller om den kan säljas, så måste det ske till ett pris, som för producenten är rent af ruinerande. Att af potatisen tillverka mjöl eller stärkelse lemnade till en början en skälig ersättning för denna vara samt derpå nedlagdt arbete, men sedan stärkelse såväl af potatis som äfven af andra ämnen numera införes från utlandet, så är äfven denna tillverkning i det närmaste omöjliggjord. Hur man än ser saken, så visar det sig tydligt och klart, att om ingen hjälp kan erhållas, landtmannen otvifvelaktigt går sin ekonomiska undergång till mötes.

För att i någon mån söka förbättra den förtviflade ställningen är det på hög tid att något göres för den betryckta jordbruksnäringen, och då vi icke kunna finna något annat medel till räddning än att genom lämpliga tullsatser söka skydda det svenska arbetet och om möjligt hindra den öfverväldigande utländska införseln, så tillåta vi oss föreslå åsättandet af tull å fläsk, kött och smör samt förhöjda tullsatser å majs och stärkelse. Hvad särskildt angår fläsk, hvilken vara nedgått till ett pris, som ingalunda motsvarar hvad det kostar att producera detsamma, så införes deraf, utom vanligt fläsk, icke obetydliga quantiteter rökta skinkor, hvilka betinga ett högre pris och företrädesvis användas i den finare hushållningen, hvarföre vi anse billigt och lämpligt att rökt fläsk åsättes något högre tull. Beträffande majs och stärkelse, som redan äro belagda med tull, anse vi denna tull icke vara tillräckligt verksam, enär den är alltför låg, hvarföre vi föreslå att tullen på dessa varor måtte höjas till dubbla beloppet samt att majs, krossad eller malen, måtte åsättas högre tull än å omalen majs.

På grund af hvad vi haft äran anföra, få vi vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta åsättandet af följande tullsatsar nemligen:

för majs, omalen,	100 kilogr.	4 kronor.	
» majs, malen eller krossad,.....	100	» 5	»
» fläsk, rökt,.....	1	»	30 öre.
» fläsk, annat,.....	1	»	20 »
» kött.....	1	»	10 »
» smör, äfven konst- gjordt.....	1	»	20 »
» potatismjöl äfven- som stärkelse af hvetet eller andra vegetabiliska äm- nen.....	1	»	20 »

Om remiss af denna motion till bevillningsutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 januari 1888.

P. Svensson.

J. Smedberg.

S. Fr. Norén.